

پاره شدن بند استعمار

۲۱ تیر ۱۴۰۰ ساعت ۱۸:۱۲

در سده بیستم رهایی یافتن بسیاری از مستعمره‌ها از بند استعمار پدیده‌ای بود تکان دهنده. در یک دوران کوتاه بیست ساله شماری بزرگ از مستعمره‌های امپراتوری‌های بزرگ استعمارگر - به ویژه انگلستان و فرانسه - بند استعمار را پاره کردند

روند آزادسازی مستعمرات ابتدا از سوی مستعمره‌نشینان کشورهای چوون انگلیس و فرانسه آغاز شد. نکته قابل تأمل در این رابطه، تصور محال بودن و یا غیرممکن بودن آزاد شدن از یوغ استعمار بود. اما در نهایت این تصور محال به واقعیت تبدیل شد و روند استقلال کشورها آغاز شد.

«در سده بیستم رهایی یافتن بسیاری از مستعمره‌ها از بند استعمار پدیده‌ای بود تکان دهنده. در یک دوران کوتاه بیست ساله شماری بزرگ از مستعمره‌های امپراتوری‌های بزرگ استعمارگر - به ویژه انگلستان و فرانسه - بند استعمار را پاره کردند. کشورهای نوخاسته در آسیا و آفریقا سربرآوردند و نقشه سیاسی جهان را برهم زدند. در سال ۱۹۳۹ امپراتوری‌های استعمارگر چندان سستبر و استوار می‌نمودند که هیچ کس گمان نمی‌برد که بر اندام آنها لرزه افتد. کمابیش سراسر آفریقا و بخش بزرگی از خاورمیانه و آسیای جنوبی و جنوب شرقی مستعمره بودند. با این همه زمینه برای استعمارزدایی رفته رفته فراهم می‌شد، و جنگ دوم جهانی بر شتاب آن افزود و به گونه‌ای پیش رفت که قدرت‌های استعمارگر نتوانستند در برابر آن چاره اندیشی کنند.»

منبع: مهران توکلی، استعمار، استعمارگری، استعمارزدایی، جهان سوم، تهران، نشر نی، ۱۳۸۵، ص ۳۴

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48422/پاره-شدن-بند-استعمار>